ѣ-тосе изговаря по-меко от т. а когато е в' края̆т на думата и нѣма гласна буква изговаря се като чисто т. а кога дойде гласна слѣд него приема естественни си глас. под (пот) подница а не потница. В' сложнитѣ думи и когато слаганата дума начева от твърда съгласна повечето удържа твърдото си както т. изговаряние, като подполковник

В' начало на думитѣ които почеват с' д, често се отпуща дори с' цѣлий слог, дъщаря, щерка, прѣди в, обикновенно [шишкодор в] и стъгда в' то двор, дор, ~~тво~~ в довец довец.

измѣнява се рѣдко на г, като гнес вм. днес, а дѣто умекотението на буквитѣ е в' употребение, като в' котел. Елена, Трѣново широка лѣка и дрг. мѣст. в ахъ-челеби, прѣд ѣ. всѣкога та дори и прѣд други гласни се прѣвраща на г. като гѣдо (дѣдо) клагенец (кладенец. вигят, сѣгат, сгьот.

когато е прѣд ск, често се отпуща или заедно със послѣднитѣ букви прѣвраща се на ц. угодѣк, моцък.

по нѣкога даже по нѣкои мѣста в' западната българия и между двѣ гласни кога се намира отпуща се. като богорѣдица (богородица)

прѣд ж обикновенно с' ж-то заедно се прѣвраща в џ, меджина, джамия, по нѣкога даже дѣто го нѣма обикновенний говор го прилага и изговаря се не желѣзо, а джелѣзо също и прѣд з, с' з-то заедно прѣвраща се в дз. кнѣзе прилага д и с' з-то прави един глас по мек от дз. звѣзда (дзѣзда) зарзала дзарзала само че не е толкоз общо